

Men ser man på de enkelte kredse, på styrken af de enkelte partier, er billedet lidt anderledes. Det gælder ikke så meget for Socialdemokratiet, det ved jeg godt, men for andre partier er styrken pludselig anderledes. Så derfor kan man ikke på forhånd sige, at det er de samme to, der ved hvert valg vil være tabere, for det vil ikke blive tilfældet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Efterhånden skal man jo ikke blive forundret over noget som helst med det flertal, som vi har i Folketinget i øjeblikket. Men derfor vil jeg alligevel sige, at jeg synes, det her er endnu en ny udvikling.

Forløbet har jo været, at der først har været en arbejdsgruppe, som et enigt Folketing har nedsat, og som har brugt lang tid på at nå frem til enighed. Derefter har det været oppe blandt samtlige gruppeformænd for samtlige partier. Det har været oppe i Udvalget for Forretningsordenen, der er kommet med en enig indstilling om, at det her var proceduren, at det her var måden, man fremlagde det på.

Nu får vi så at vide af Venstre, at der slet ikke er nogen aftale, at der slet ikke er noget, man behøver at tage hensyn til, der har ikke været noget. Man kan bare gå ud og gøre, som man vil, fra de enkelte partiers side. Hvorfor så bruge så lang tid på at sidde og forhandle, hvis hver enkelt parti alligevel bare kan gøre, som det passer dem? Er det også sådan, vi kan forvente at Venstre fremover vil gøre, hvis man tror, man har opnået enighed om noget?

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg må sige til fru Line Barfod: Det fremgår ingen steder af papirerne, at det handler om at indgå et forlig, eller at der skulle indgås et forlig, eller at der er indgået en aftale, eller at der skulle indgås en aftale. Det, der skulle arbejdes med i arbejdsgruppen i henhold til kommissoriet, var at udrede, hvordan man kunne lave nye opstillingskredse, nye storkredse og nye landsdele, og det er det arbejde, der er blevet udført.

Vi agter altså stadig væk i Venstre at lytte til, hvad befolkningen siger, og når der kommer nogle høringsvar, der er markante som i det her tilfælde, tager vi det altså alvorligt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare være sikker på, at jeg har forstået Venstres ordfører korrekt, nemlig at man fremover, hvis man skal tro på, at Venstre vil overholde en aftale, skal sikre sig, at alt er skrevet ned til mindste detalje, og at det har fået overskriften forlig. Hvis man har indgået en aftale, som er bekræftet med en enig betænkning fra en arbejdsgruppe, og som er bekræftet med en mundtlig aftale blandt samtlige gruppeformænd, der er skrevet ned i en skriftlig beretning fra et enigt Udvalg for Forretningsordenen, så er det ikke nok til, at man kan tro på, at det er en aftale, som Venstre bakker op om.

Er det sådan, jeg skal forstå ordføreren, at fremover er det ikke nok, hvis man skal tro, at man har en aftale med Venstre?

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det afhænger helt af den givne situation, hvordan man skal forholde sig, og det ved fru Line Barfod også godt.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg må sige, at vi undrer os også fra radial side over, at Venstre, når man drøfter det her under de forudsætninger, at der var indgået en aftale, hvilket vil sige, at hvis der skulle laves noget om, skulle vi alle sammen være enige om det, faktisk ikke på noget tidspunkt under udvalgsarbejdet eller i det hele taget har tilkendegivet, at man opfattede, at der var indgået en aftale.

Så vil jeg gerne spørge hr. Flemming Damgaard Larsen: Hvad skal der egentlig til, for at Venstre mener, at der er indgået en aftale? Når udgangspunktet er, at man har haft en parlamentarisk arbejdsgruppe, hvor Venstre har været repræsenteret, hvad er så årsagen til, at Venstre pludselig springer ud og danner et flertal sammen med De Konservative og Dansk Folkeparti og siger, at nu vil de have det sådan, som de ønsker at det skal være, og at man ikke afventer de forhandlinger, som vi faktisk var i gang med?

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen vi var ikke i gang med nogen forhandlinger, for vi havde forhandlet længe – altså jo, det var vi så, men det var jo ikke sådan, at de lige var startet. De havde været i gang længe. Det